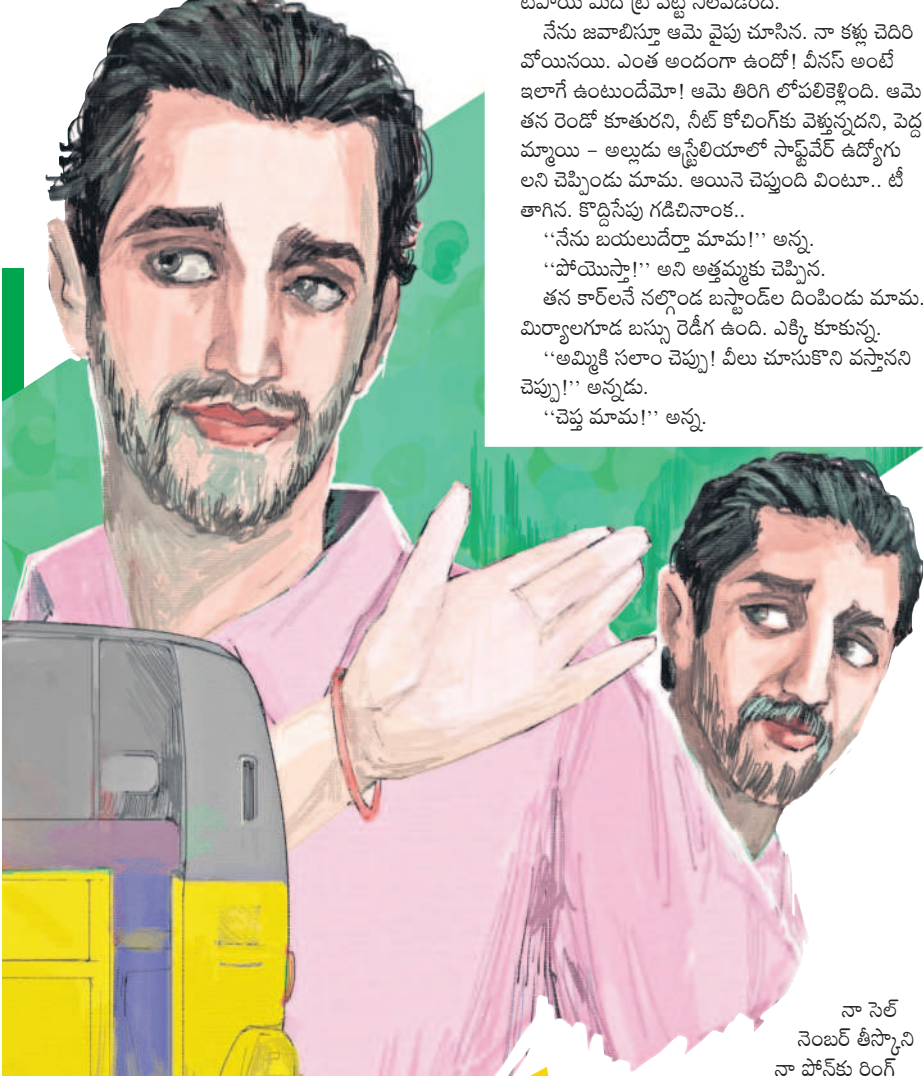

“డిగ్రీ ఫైనలియర్!” అన్నెప్పిన.
 “చదువుకుంటున్నవా.. ఏ సబ్జెక్ట్?” అనడిగిండు.
 “బీఎస్సీ కంప్యూటర్స్!” అన్నెప్పిన.
 నమ్మకం కుదరక పక్కకు తీసువోయి..
 “డిగ్రీ కంప్లీట్ చేసినాక ఏం చేయాలనుకుంటు
 న్నవ్?” అనడిగిండు.
 “లా చేయాలనుకుంటున్న మామ!” అన్న.
 “ఎమ్మెస్సీ రిలవెంట్ సబ్జెక్ట్ కదా?” అన్నడు.
 “కరెక్ట్ మామా! కానీ, నేను సివిల్స్ కు ప్రివేట్ అవ్వాలనుకుంటున్న!” అన్న.

మామనోట ఇంకో ప్రశ్న రాలే.
 మూడోరోజు ఇన్సెమా ముగిసినంత మామ కల్చి తన
 కార్ల వాళ్ళింటికి విల్లుకవోయిండు. అది రెండంతస్తుల
 బిల్డింగ్. గేటు లోపట ట్రాక్టర్, వ్యవసాయ పనిముట్లు
 న్నాయి. ఇంట్లకు వోయినం. కూకోమని లోపలికి
 వోయిండు మామ. కొద్ది సేపట్లనే అత్తమ్మ వచ్చింది.
 “అమ్మి ఆరోగ్యం బాగుందా?” అనడిగింది.
 “బాగానే ఉంది మామి!” అన్నెప్పిన.
 మామగుడా వచ్చి నా పక్కనే కూకుండు. కొద్దిసేపటి
 తర్వాత టీ, స్నాక్స్ త్రే వట్టోని ఓ అమ్మాయి వచ్చి..
 టీపాయ మీద త్రే వెట్టి నిలవడింది.
 నేను జవాబిస్తూ ఆమె వైపు చూసిన. నా కళ్ళు చెదిరి
 వోయిండు. ఎంత అందంగా ఉందో! వీనన్ అంటే
 ఇలాగే ఉంటుందేమో! ఆమె తిరిగి లోపలికెళ్లింది. ఆమె
 తన రెండో కూతురుని, నీట్ కలెంజ్ కు వెళ్తున్నదని, పెద్ద
 మ్యాయి - అల్లుడు ఆస్ట్రేలియాలో సాఫ్ట్వేర్ ఉద్యోగు
 లని చెప్పిండు మామ. ఆయన చెప్పంది వింటూ.. టీ
 తాగిన. కొద్దిసేపు గడిచినాంక..
 “నేను బయలుదేరా మామ!” అన్న.
 “పోయిస్తా!” అని అత్తమ్మకు చెప్పిన.
 తన కార్లనే నల్గొండ బస్టాండ్ ల దింపిండు మామ.
 మిర్యాలగుడ బస్సు రెడీగ ఉంది. ఎక్కి కూకున్న.
 “అమ్మికి సలాం చెప్ప! వీలు చూసుకొని వస్తానని
 చెప్ప!” అన్నడు.
 “చెప్త మామ!” అన్న.

* * *

“ఉమేర్.. ఉలోనా!” అంటూ.. లేచుతున్నది మల్ల.
 లేసి ఫ్రావప్పులు వచ్చి టిఫిన్ చేసి కూకున్న. ట్రాం పద
 కొండైతుంది. ఇంతల్నే బయటి దర్వాజ తట్టింరెవరో.
 దర్వాజ కాక ఏ సప్పుడైనా మామ వచ్చినట్టే ఫీలయతు
 న్నది అమ్మి. వోయి దర్వాజ తీసిన. నన్ను నెట్టుకుంటూ
 మహిష్గాడు లోపలికొచ్చి..
 “ఇగో చిన్నమ్మా! అమ్మ శివరాత్రి పండక్కు చేసిన
 పిండి వంటలు పంపింది!” అన్నడు చేతిలో సంచి
 అమ్మికుందిస్తూ. అమ్మి సంచి తీస్కోని లోనికివోయింది.
 “ఉమేర్.. నాకో చిన్న హెల్ప్ చేయాలా! మా
 పక్కింట్ల ఉండే జగదీష్ సార్ ఎర్కే కదా? వాళ్ళ మామకు
 బాగ లేదంట. వాళ్ళది మాజూర్నగర్ పక్కన ఏదో పల్లె
 టూరంట! పండగకు ఇంటినిండా సుట్టాలొచ్చి
 ఉన్నరు! నేను ఆటోకు వోతే బాగుండదు! అందుకే
 నూ అద్దెంటుగ సార్ వాళ్ళనక్కడ డ్రాప్ చేసి రావాలా!”
 అన్నడు మహిష్.
 నేను సరోనని నిన్ను పండక్కు కుంకుమ సల్లుకున్న
 ప్యాంటు షర్ట్ ఏస్కాని, అమ్మికి చెప్పి బయటపడ్డ.
 జగదీష్ సార్ వాళ్ళను డ్రాప్ చేసి తిరిగొచ్చేసరికి రాత్రి
 వినిమిదైంది. జుబేర్ మామ వచ్చి ఇంట్లో ఉన్నడు.
 “ఎంత సైపెంది మామా.. వచ్చి?” అనడిగిన.
 “గంట్లైతుంది వచ్చి!” అన్నడు.
 స్నానం చేద్దమని షర్ట్ ఇప్పుతుంటే షర్ట్ పైనున్న
 మరకల్చి సూసి..
 “ఏంటా కుంకుమ మరకలు? కాలేజీలో ఎన్నికలే
 మైనా జరిగినయా?” అనడిగిండు మామ.
 “లేదు! శివరాత్రి నాడు దేవుని ఊరేగింపులో డోస్టు
 లతో కల్చి సల్లుకున్న కుంకుమ మరకలయ్యి!” అన్నది
 అమ్మి. జరగరాని ఘోరమేదో జరిగినట్టు అసహనంగా
 తల ఊపి..
 “మన ముస్లిం పిల్లలకు పట్టుకున్న దరిద్రం ఇదే!
 కొంతైనా ‘దీన్’ గురించి తెలుసుకోవాలే! ఆచరించాలే!
 అప్పుడే చేసే పనిల బర్కత్ ఉంటది!” అన్నడు మామ.
 అయి ఉత్త కుంకుమ మరకలు కావని, నా ప్రియ
 నేస్తాల తీపి గురుతులని, అయి ఏ మత డిటెర్మింట్
 బిళ్లతో ఉతికినా చెరిగిపోవని జుబేర్ మామకు తెలిసే
 అవకాశమే లేదు.
 స్నానం చేసొచ్చిన. రాత్రి తొమ్మిదైతుంది. నర్సమ్మ
 పెద్దమ్మ దావత్ క్యారేజి తెచ్చిచ్చివోయింది. ప్రతి ఏటా
 శివరాత్రి ఎల్లిన మరుసటి రోజు నర్సమ్మ పెద్దమ్మనే
 దావత్ ఇస్తది. ఘుమఘుమలాడ్తున్న బాగార అన్నం,
 యాటకూర వాసనకు నా ఆకలి రెట్టింపైంది. చాలా సేప
 ట్టొల్లి ఎందుకో అమ్మి కిచ్చెనే ఉంది. నేను వోయి..
 “ఆకలి దంచేస్తంది అమ్మి!” అన్న.
 “మామ కోసం అన్నం ఖాగినా వండుతున్న బేలా!
 జరసేపాగు!” అన్నది అమ్మి. నేను ఆశ్చర్యవోయి..
 “అదేంది.. నర్సమ్మ పెద్దమ్మ క్యారేజి తెచ్చిచ్చింది
 కదా?” అన్న.
 “ష.. గట్టిగ అనకు! గుర్వయ్య పెద్దయ్య గప్పుడై
 పుడో ముద్దార యాటకూర తీస్కోవోంటే మామ
 సూసినడంట. అప్పటికెల్లె ఆ ఇంట్లో నుంచి ఏది తెచ్చి
 చ్చినా తినడు!” చెప్పింది అమ్మి.
 “గుర్వయ్య పెద్దయ్య గప్పుడు ఎవలకోసం తీస్కోవో
 యిండో ఏమా! నర్సమ్మ పెద్దమ్మ దర్గాలకు వోతది.
 ప్రతి జుమ్మాకు ఫాతెహాలిప్పిస్తది. వాళ్ళ ముద్దార తిన
 రని నీకెర్కే కనా అమ్మి! మామకు చెప్పకవోయినా?
 పెద్దమ్మ వాళ్ళకు సర్దార మామ మటన్ షాఫ్ నేనే మటన్

**‘నమస్తే తెలంగాణ, ముల్కసూరు సాహితీవీరం’
 సంయుక్తంగా నిర్వహించిన
 ‘కథల పోటీ-2023/24’ లో తృతీయ బహుమతి
 రూ. 10 వేలు పొందిన కథ.**

నా సెల్
 నెంబర్ తీస్కాని
 నా ఫోన్ కు రింగ్
 ఇచ్చి, ఫీడ్ చేసుకోమన్నడు.
 చేస్కున్న. బస్సు కదిలింది. మామలో ఏదో
 మార్పు కన్నడుతున్నది. అదేండ్ అర్థం
 కాలే. ఇంటికొచ్చేసరికి రాత్రి తొమ్మిది
 దాటింది.
 పొద్దున లేసినాంక అమ్మితో నల్గొం
 డలో జుబేర్ మామ కల్చి వాళ్ళింటికి
 విల్లుకవోయిండని, వీలు సూస్కాని
 వస్తానన్నాడని చెప్పిన. అమ్మి బవు ఖుషీ
 అయింది. ఇది జరిగి మాడు నిలల్లెతున్నది.
 నిన్ను మామ ఫోన్ చేసి.. ఈ దినం వస్తున్నానని
 చెప్పిండు. గా ముచ్చట అమ్మికి చెప్పిన. తన అన్న
 ఎప్పుడొస్తాడా!? అని ఎదురు చూస్తున్నట్టుంది అమ్మి.